

شماره هفتم | مہرماہ نودوسہ

مهدی مرادی زاده | عکس
شهاب آب روشن | سینما
شجاع گلملایری | شعر
حسین نفیسی | موسیقی
ایسا صادقی | تئاتر
احسان نفیسی | وبلاگ
مژگان بدیعی | تجسمی
نوا ثابت ایمانی | تصویرسازی

عکاسی همواره در طی ۱۵۰ سال گذشته نقش جنجالی اما مهمی را در دنیای هنر ایفا کرده است. سوال اولیه که موضوع مناقشه های ابتدایی پس از پیدایشش بود همچنان موضوع مناظره هاست که آیا عکاسی یک فرم هنریست یا ابزاری برای مستند سازی وقایع؟ عکاسی از بدو ورود همیشه متهم به تکیه بیشترش به فرایندهای مکانیکی بوده تا خلاقیت های هنری.

دادایسم بلعکس، با آغوش باز از آن استقبال نمود. و از تعریف مدرنی که از خلاقیت داشت حمایت کرد. تجربیات متعددی با این مدیوم جدید هنری مانند ظهورهای روی هم (دابل اکسپوژها)، پرسپکتیوهای رادیکال و موضوع های نامتعارف انجام داد. همچنین آثار ماندگاری را بوسیله

فتوگرام ها (عکس های بدون استفاده از دوربین) خلق کردند که با قرار دادن اجسام مقابل کاغذ عکس و تاباندن نور به آن و فعل و انفعالات شیمیایی روی کاغذ بوجود می آمدند. اینها به عنوان اولین نمونه های عکس های انتزاعی نیز شناخته می شوند.

دادا برای حامیانش نه یک مکتب هنری بلکه جنبشی بر علیه هنر آن زمان شناخته می شد و تقریباً کارهایش را برعکس مفاهیم بنیادین هنر وقت بنا می نهاد. خواسته اصلی شان نمایش هرج و مرج نا خواسته در انقلاب بعد از جنگ جهانی اول بود.

لحظاتی در زندگی هستند که هیچ گاه فراموش نمی‌شوند. تصمیم غیرمنتظره گرفتن، برای اولین بار حسی را تجربه کردن، عملی را ناخودآگاه انجام دادن، در مسیر رفتارهای طبیعت قرار گرفتن. لحظاتی که در آن ممکن است مسیر زندگی مان عوض شوند، خواسته یا ناخواسته. همه چیز به سمتی برود که راه بازگشتی وجود نداشته باشد، تلخ یا شیرین. تجربیات مشترک بشر. پیدا کردن تک تک این حس ها و تجربه های مشترک گاه همچون عبور دادن فیل از سوراخ سوزن است و گاه همچون عبور کردن از دروازه.

- من نوجوانی را دیدم که سعی داشت درست شبیه بزرگترها رفتار کنند، نتوانست. خودش را به عالم کودکی سپرد.

این رفتار را نوجوانی مان تجربه کرده ایم؟

چقدر از این افراد در اطراف ما زندگی می‌کنند که همچین تجربیاتی داشته اند؟ فیلمسازان فیلم کوتاه به دنبال تمام این تصمیم ها، حس ها و تجربه های مشترکند، تا نشان بدهند که آدمها آنقدرها که فکر می کنند تنها نیستند. این متریال می تواند دستمایه کار داستان نویسان و حتی فیلمسازان فیلم بلند نیز بشود.

به نامِ عزیزم !
من هر بار چند سؤال می شوم
و در خانه با خواجه و خانه و همه ی
حالات خود به درد رفته ایم
منظورم این همه سرعت است
که بر زخم کبود می گیرد
و اما از بچه
بچه را ببوس
من از کشته ی خودم عقب نشینی
کرده ام
و هیچ کس جز مرد نیست
که در مناطق تعطیل گریه کند

بزرگترین اجرا مربوط به Wood Stock و Art Festival بود که در ماه آگوست ۱۹۶۹ و در نیویورک به مدت ۳ روز پیاپی و با حضور ۳۰۰ هزار نفر از طرفداران موسیقی راک صورت پذیرفت.

اطلاق کلمه اسیدی به موسیقی راک بدان جهت است که استفاده از ماده مخدر LSD در بین هنرمندان و دوستداران موسیقی راک در گذشته متداول شده بود. این نوع موسیقی راک جدید حدود سال ۱۹۶۶ توسط هنرمندانی نظیر Gefferson Airplane و Deal و Grateful در شهرهای لس آنجلس و سانفرانسیسکو شروع شد. این موسیقی با اجرای آهنگ summer Of Love در سانفرانسیسکو به نقطه اوج خود رسید. بسیاری طرفداران راک اسیدی که به گروه هیپی معروف شدند به تپه های Ashbery در سانفرانسیسکو رفتند تا زندگی را آزادانه و آن طور که می خواستند ادامه دهند. در سال های پایانی ۱۹۶۰ فستیوال هایی از انواع مختلف موسیقی راک در سراسر دنیا اجرا شد.

هنر در ذات خود منعطف است و سرسخت. و تتاتر را گر چه نقطه تقابل مذهب و باورهای دینی میدانند اما تتاتر خود از باور و مذهب زایش شده است. آنجا که با ظهور مسیحیت و سپس اسلام، تتاتر حرام و کفرآمیز اعلام گشت از سوی بزرگان دین، این تتاتر بود که خود را به کلیساهای و مساجد تحمیل کرد و از دل همین سرسختی بود که نمایش آلام مسیح و نمایش تعزیه پا به عرصه نهادند. و چه تشابهات عجیبی میان این دو نمایش وجود دارد. نمایش آلام مسیح، همچو نمایش تعزیه، ۱۰ روز پایانی زندگی معصومی را به نمایش میگذارد که تمام آدمهای این نمایش گویی شاعرانی هستند که به ستیز با هم برخواسته اند، همانگونه که تعزیه جدال شاعران است در نینوا. موافق خوانها و مخالف خوانها در هر دو گونه نمایشی با شعر به گفتگو میپرداختند و کلامشان موسیقاییست. زبان شعر و موسیقی که هر دو مطرود دین بودند، به بهانه این نمایشها بود که مجال تنفس یافتند. جدا شدن از سالنهای محصور تتاتر و آمدن به دل توده های رهگذر، ترفندی بود که این نمایشها برای شکستن انحصار هنر در محدوده مسجد و کلیسا به کار بردند. و جالب تر از همه پایان کارناوالی این دو گونه نمایشی است. در آخرین روز نمایش آلام مسیح، تمام دسته های نمایشگر، در شهر و در مسیری مشخص و در حال حرکت، به صلیب کشیده شدن مسیح را به تصویر می کشیدند و این در حالی است که دهم محرم هم به همین گونه است. دسته های عزاداری، کارناوال گونه به عزاداری میپردازند و گاه حادثه عاشورا نیز در این حرکت به نمایش در می آید. هر چند نمایش تعزیه را وام گیرنده نمایش آلام مسیح در اروپا میدانند، اما هر دو اینها گویا از نمایشی کهن تر سرچشمه میگیرند که ریشه در ایران باستان دارد. نمایش سوگ سیاوش، یکی از کهن ترین نمایشهای مذهبی دنیاست که قدمتی ۴ هزار ساله دارد.

وختی ی مرد دردش می گیره تموم
شهر پر از ناله و صدای سکوت میشه.
اون وخت ما ادم های بی معرفت خیلی
اروم می ریم پشت سرش و خیلی
اروم تر دست می زاریم رو
شونه ش و می گیم ناراحت نباش مرد
ما کنارت هستیم.

ما ادم های بی معرفت رو می شه از
روی مردای درد کشیده شناخت. اگه
هنوز درد مرد رو ندیدین و نکشیدین
براتون بگم مث مچاله شدن ی کاغذ
خیس می مونه تو دست قاضی و
داروغه شهر رایین هود...

اره مردا دردشون رو قورت می دن و
بی هیچ التماسی، اون قدر بغض شون
رو نگه می دارن ک خمیدگی پشت شون
دیده نشه و بتونن سرشون رو بگیرن
بالا. اره، حالا دیگه هیچ مرد

دردکشیده ای نیست و ما آدم های
بی معرفت نسل مون منقرض شده و
شدیم خاطره و کابوس شهر،

تو قصه های مامان باباها ب
بچه هاشون.
یادمون بخیر.

آقای توماس (دیگو دلا پوستا) هنرمند خیابانی ایتالیایی است که از رنگ های زنده و شکل های هندسی برای آفرینش حرکت بر روی دیوارها استفاده می کند. دیوارهایی که او انتخاب و بر روی آنها کار می کند تاثیر مستقیمی بر روی موضوع های او دارند. درک عمیق آقای توماس از معماری و زبان بدن به او در فهم ماهیت شخصیتهايش و خلق آنها بر روی دیوار کمک می کند. در چشمه‌هایشان درخشش متوحش و جنون آمیزی دیده می شود. تصاویر کارتونی آقای توماس شما را از حرکت بازداشته و در مقابلشان خواهید ایستاد. این همان چیزی است که مهارت او و توانایی هایش را در به تصویر کشیدن جنب و جوش بر روی دیوار معرفی می کند.

تحریر یہ این شماره

شہاب آب روشن

احسان نفیسی

احسان میرحسینی

رضا حسینی

نسترن محسنی

طراحی گرافیک

گروه طراحی "جی"

برای ارسال نظر، پیشنهاد و همچنین

مطالب مرتبط با ماهنامه با این نشانی

در تماس باشید.

gesign@outlook.com

عکس روی جلد از
William Wegman

